

var kommet ham saa meget i Møde, som han havde haabet og ventet, saaledes maa ogsaa jeg beklage, at dette Forslag, hvor Udvalget virkelig har ment at give et rigtig godt Bud, synes at blive modtaget noget fjølgt. Jeg vilde beklage, om det skulde gaa i Nar, som det gik i 1881, da Postlønningssloven strandede paa en Udgifts Forskjel af 8—10,000 Kr., skjøndt man den Gang bevilgede 112,000 Kr. mere end før, foruden Alderstillæg. Havde Postvæsenets Lønningsslov udkommet den Gang i den Skikkelse, saa vilde Postetatens de 8 Nar have haft 1 Mill. Kr. mere i Løn. Man maa beklage, at det skete den Gang, og i endnu høiere Grad beklage, om man ikke nu skulde kunne naae Enighed i Nar. Som det fremgaar af Betænkningen og Forslagene, er jo hele Udvalget enigt om Endringsforslagene under Nr. 11—17, d. v. s. om Alderstillægene og om, hvorledes de forskjellige Postmestre blive stillede i de forskjellige Lønningsskasser. Det er med andre Ord et Kompromis, hvor man fra Mindretallets Side flere Steder er gaaet høiere op og fra Flertallets Side er gaaet længere ned, end man oprindeligt vilde. Jeg havde haabet, at man kunde naae igjennem med dette Kompromis, og jeg tror, at det vil falde vanskeligt at faae nogen Forhøielse igjennem i Udvalget. Det, der her bydes, er, som jeg før sagde, 16 pCt. mere end tidligere, eller med et rundt Tal 110,000 Kr. mere om Aaret, Pensioner, Godskrivning for Bestillingsmænd og Postbude og Signende ikke medregnede; tager man det hele her af Udvalget foreslaaede, saa bliver det 250—300,000 Kr. mere om Aaret. Og naar vi, som jeg før bemærkede, nu ere nødte til at have Understud af Postvæsenet, som det fremgaar af Postvæsenets Budget paa det sidste Regnskab, saavel som af, hvad der er budgetteret paa Finanslovsforslaget i Nar, medens vi før havde et Overstud af 2—400,000 Kr., saa kan jeg ikke se Andet, end at dette er et godt Bud fra Udvalgets Side. Den ærede Minister omtalte, at jeg nok havde regnet Forhøielsen for de forskjellige Posthuse, men ikke havde taget Formindskelsen med. Jo, jeg opregnede ogsaa de Posthuse, hvor Lønnen bliver formindsket, f. Ex. Helsingør, Nyborg, Rudkjøbing, Korsør, hvor den bliver 400 Kr. mindre, men man maa jo ogsaa tage med, at jeg anbefalede Vedtagelsen af en Paragraf, som gaar ud paa, at Ingen af disse skulle være lavere Lønnede end hidtil, da Forskjellen udbetales dem som personligt Tillæg; derhos vil jo ogsaa Alderstillæget i det Hele give en Forhøielse. Naar den ærede Minister beklagede, at man nedsatte Lønnen for Jernbanepostmesteren og Postkontrollørerne i Kjøbenhavn, saa skal jeg bemærke, hvad jeg forresten ogsaa berørte, da jeg havde Ordet før, at Jernbanepostmestrene jo ere Expedienter med en Løn af 1,600 Kr., og at de af Medhjælpssummen faae 1,200 Kr. til. Selv om de nu kun faae den samme Løn, komme de op i 3die Lønningsskaffe, blive pensionsberettigede og faae et Alderstillæg af 150 Kr. hvert 5te Nar, stigende indtil 600 Kr.; det er det, de ville faae mere, end de have nu. Hvad Postkontrollørerne angaar, kan jeg ikke skjøne rettere, end at af de Postkontrollører, vi nu have, vil kun een blive staaende paa 2,000 Kr., og naar Expedienter komme op i den Stilling, saa ville de blive pensionsberettigede, faae Lønningstillæg paa 150 Kr. hvert 5te Nar, saa jeg kan ikke skjøne rettere, end at det er en betydelig Forhøielse, naar man ser paa det Hele. Med Hensyn til den ærede Ministers Bemærkning om Expedienterne, at han beklagede, at man havde foreslaaet Begyndelseslønnen sat til 900 Kr., og at man ikke lod dem begynde med 1,000 Kr., saa tror jeg ikke, at der er Noget i Veien for, at Flertallet vilde gaa med til at sætte Begyndelseslønnen til 1,000 Kr., naar man saa tog 100 Kr. fra de 1,800 Kr., saa de endte med 1,700 Kr.: det var det, som man oprindeligt havde foreslaaet i Tjor, og som man gik fra efter Samraad med den ærede Minister, efter de Udtalelser, der faldt i Udvalget, som jeg selvfølgelig ikke skal komme ind paa her. Derfor man altsaa vender de to Tal om, saaledes at man altsaa sætter Expedienternes Begyndelsesløn til 1,000 Kr., og deres Slutningsløn til 1,700 Kr., Alderstillæget naaer jo til 500 Kr., og saa Expedienterne i Kjøbenhavn som en Slags Husleiegodtgjørelse desuden faae et Tillæg af 100 Kr., ville de endda kunne naae op til 2,300 Kr., medens de nu ikke kunne komme høiere end til 1,600 Kr. plus Dyrtidstillæg; det er altsaa alligevel en meget stor Forhøielse. Naar den ærede Minister dernæst beklagede, at man for Alderstillægets Vedkommende var gaaet saa meget ned under det, der blev vedtaget i Lønningssloven for Lovvæsenet, skal jeg hertil bemærke, at man har holdt sig til Alderstillægene, saaledes som de bleve foreslaaede og vedtagne af Thinget den 8de Marts 1881, da Postvæsenets Lønningsslov her var til 3die Behandling, undtagen for 1ste Lønningsskaffes Vedkommende, for hvilken man den Gang vedtog 400 Kr., medens man her er gaaet ned til 300 Kr.; de andre ere akkurat de samme. Og hvad Lovvæsenets Lønningsslovers angaar, skal jeg udtale, at man den Gang vedtog 7 pCt.s Forhøielse, medens man nu foreslaar 16 pCt.s Forhøielse, saa

var kommet ham saa meget i Møde, som han havde haabet og ventet, saaledes maa ogsaa jeg beklage, at dette Forslag, hvor Udvalget virkelig har ment at give et rigtig godt Bud, synes at blive modtaget noget fjølgt. Jeg vilde beklage, om det skulde gaa i Nar, som det gik i 1881, da Postlønningssloven strandede paa en Udgifts Forskjel af 8—10,000 Kr., skjøndt man den Gang bevilgede 112,000 Kr. mere end før, foruden Alderstillæg. Havde Postvæsenets Lønningsslov udkommet den Gang i den Skikkelse, saa vilde Postetatens de 8 Nar have haft 1 Mill. Kr. mere i Løn. Man maa beklage, at det skete den Gang, og i endnu høiere Grad beklage, om man ikke nu skulde kunne naae Enighed i Nar. Som det fremgaar af Betænkningen og Forslagene, er jo hele Udvalget enigt om Endringsforslagene under Nr. 11—17, d. v. s. om Alderstillægene og om, hvorledes de forskellige Postmestre blive stillede i de forskellige Lønningsskasser. Det er med andre Ord et Kompromis, hvor man fra Mindretallets Side flere Steder er gaaet høiere op og fra Flertallets Side er gaaet længere ned, end man oprindeligt vilde. Jeg havde haabet, at man kunde naae igjennem med dette Kompromis, og jeg tror, at det vil falde vanskeligt at faae nogen Forhøielse igjennem i Udvalget. Det, der her bydes, er, som jeg før sagde, 16 pCt. mere end tidligere, eller med et rundt Tal 110,000 Kr. mere om Aaret, Pensioner, Godskrivning for Bestillingsmænd og Postbude og Signende ikke medregnede; tager man det hele her af Udvalget foreslaaede, saa bliver det 250—300,000 Kr. mere om Aaret. Og naar vi, som jeg før bemærkede, nu ere nødte til at have Understud af Postvæsenet, som det fremgaar af Postvæsenets Budget paa det sidste Regnskab, saavel som af, hvad der er budgetteret paa Finanslovsforslaget i Nar, medens vi før havde et Overstud af 2—400,000 Kr., saa kan jeg ikke se Andet, end at dette er et godt Bud fra Udvalgets Side. Den ærede Minister omtalte, at jeg nok havde regnet Forhøielsen for de forskellige Posthuse, men ikke havde taget Formindskelsen med. Jo, jeg opregnede ogsaa de Posthuse, hvor Lønnen bliver formindsket, f. Ex. Helsingør, Nyborg, Rudkjøbing, Korsør, hvor den bliver 400 Kr. mindre, men man maa jo ogsaa tage med, at jeg anbefalede Vedtagelsen af en Paragraf, som gaar ud paa, at Ingen af disse skulle være lavere Lønnede end hidtil, da Forskjellen udbetales dem som personligt Tillæg; derhos vil jo ogsaa Alderstillæget i det Hele give en Forhøielse. Naar den ærede Minister beklagede, at man nedsatte Lønnen for Jernbanepostmesteren og Postkontrollørerne i Kjøbenhavn, saa skal jeg bemærke, hvad jeg forresten ogsaa berørte, da jeg havde Ordet før, at Jernbanepostmestrene jo ere Expedienter med en Løn af 1,600 Kr., og at de af Medhjælpssummen faae 1,200 Kr. til. Selv om de nu kun faae den samme Løn, komme de op i 3die Lønningsskaffe, blive pensionsberettigede og faae et Alderstillæg af 150 Kr. hvert 5te Nar, stigende indtil 600 Kr.; det er det, de ville faae mere, end de have nu. Hvad Postkontrollørerne angaar, kan jeg ikke skjøne rettere, end at af de Postkontrollører, vi nu have, vil kun een blive staaende paa 2,000 Kr., og naar Expedienter komme op i den Stilling, saa ville de blive pensionsberettigede, faae Lønningstillæg paa 150 Kr. hvert 5te Nar, saa jeg kan ikke skjøne rettere, end at det er en betydelig Forhøielse, naar man ser paa det Hele. Med Hensyn til den ærede Ministers Bemærkning om Expedienterne, at han beklagede, at man havde foreslaaet Begyndelseslønnen sat til 900 Kr., og at man ikke lod dem begynde med 1,000 Kr., saa tror jeg ikke, at der er Noget i Veien for, at Flertallet vilde gaa med til at sætte Begyndelseslønnen til 1,000 Kr., naar man saa tog 100 Kr. fra de 1,800 Kr., saa de endte med 1,700 Kr.: det var det, som man oprindeligt havde foreslaaet i Tjor, og som man gik fra efter Samraad med den ærede Minister, efter de Udtalelser, der faldt i Udvalget, som jeg selvfølgelig ikke skal komme ind paa her. Derfor man altsaa vender de to Tal om, saaledes at man altsaa sætter Expedienternes Begyndelsesløn til 1,000 Kr., og deres Slutningsløn til 1,700 Kr., Alderstillæget naaer jo til 500 Kr., og saa Expedienterne i Kjøbenhavn som en Slags Husleiegodtgjørelse desuden faae et Tillæg af 100 Kr., ville de endda kunne naae op til 2,300 Kr., medens de nu ikke kunne komme høiere end til 1,600 Kr. plus Dyrtidstillæg; det er altsaa alligevel en meget stor Forhøielse. Naar den ærede Minister dernæst beklagede, at man for Alderstillægets Vedkommende var gaaet saa meget ned under det, der blev vedtaget i Lønningssloven for Lovvæsenet, skal jeg hertil bemærke, at man har holdt sig til Alderstillægene, saaledes som de bleve foreslaaede og vedtagne af Thinget den 8de Marts 1881, da Postvæsenets Lønningsslov her var til 3die Behandling, undtagen for 1ste Lønningsskaffes Vedkommende, for hvilken man den Gang vedtog 400 Kr., medens man her er gaaet ned til 300 Kr.; de andre ere akkurat de samme. Og hvad Lovvæsenets Lønningsslovers angaar, skal jeg udtale, at man den Gang vedtog 7 pCt.s Forhøielse, medens man nu foreslaar 16 pCt.s Forhøielse, saa